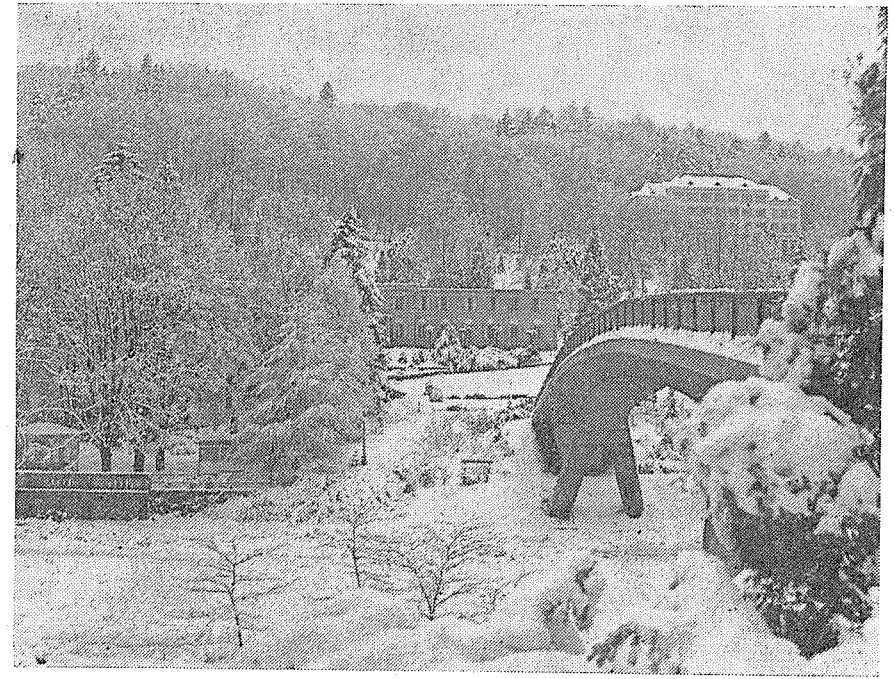

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
753 32 HRANICE
číslo 1000

Z P R A V O D A J

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Josef Černý: Teplice n. Bečvou

ÚNOR 1986

Ročník XXVII.

Václav Hons

Jednoho dne

jednoho dne byl únor v Čechách
a bylo to stejně jako že jednou v životě
vstoupila do našeho srdce láska
láska jako prudké bití tepny na šíji koně
když pod jezdcem v hluboké vodě
do všech stran tluče kopyty
aby dosáhl břehu
byl únor v Čechách
a bylo to náhle jednoho dne
bylo to zvláštní
a ještě jsme to nebyli schopni zcela chápat
byl únor v Čechách a na vrbách
bylo už znát předjaří
a první skřivan vzlykl
tak nízko, že otvorem tohoto vzlyku
jsme zahlédli ÚNOR v Čechách
bití tepny
na šíji hnědáka se srstí jako samet.

PROGRAM OSLAV VÍTĚZNÉHO ÚNORA

Úterý 25. 2.
kino Svět
14.30

SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

hymny
slavnostní projev
Internacionála

český film „Obžaloba“ o zločinech, kterých se dopouští imperialismus na lidstvu.

Čtvrtek 27. 2.
sál LŠU
19.30

SLAVNOSTNÍ KONCERT NA POČEST VÍTĚZNÉHO ÚNORA
účinkují učitelé LŠU.

ROK 1986 JE ROKEM MÍRU

Uplynulý rok 1985 byl rokem mírových iniciativ i nadějných setkání. Již v lednu minulého roku se v Ženevě konala schůzka ministrů zahraničních věcí SSSR A. Gromyka a USA G. Schulze, která byla konkrétní přípravou schůzky na nejvyšší úrovni — setkání generálního tajemníka KSSS M. Gorbačova s prezidentem USA R. Reganem. Den setkání — 19. listopad 1985 bude trvale zapsán do dějin celosvětového mírového hnutí jako den naděje lidstva, den, který umožnil užitečné dialogy.

Na závěrečném zasedání Valného shromáždění OSN dne 24. října 1985, v době vyvrcholení oslav 40. výročí založení této nejvýznamnější mezinárodní organizace, byla jednomyslně přijata rezoluce o vyhlášení mezinárodního roku míru v roce 1986. Tím se otvírá možnost zvýšení aktivity s uskutečňováním cílů Světové rady míru, která chrání mír a řeší nejpálčivější a nejobtížnější problémy dneška.

Všechny míromilovné lidi čekají v tomto roce nelehké úkoly a boj za to, aby naděje lidstva na uvolnění mezinárodního napětí byly skutečně realizovány, a to postupným odzbrojením. Všechny národy světa mají nezadatelné právo na život v míru, na svou národní nezávislost, na mírový rozvoj svých zemí i na sociální pokrok. Jsme si vědomi složitosti problematiky, a proto hovoříme o zápasu o mír. Víme, že o mír nelze prosit. Máme již zkušenosti z válek v minulých i v tomto století, víme, že války vyvolávají vládnoucí kruhy v třídně rozdělené společnosti. Proto hlásáme zásadu, že mír a socialismus tvoří jeden tok společného cíle a že jsou neodlučitelné.

Městský mírový výbor v Hranicích, vedený předsedou MUDr. Jiřím Mikuláškem, připravuje pro rok 1986 řadu mírových akcí. V plánu činnosti se členové výboru i pléna zaměřují na soustavné vysvětlování otázek míru a války, na vysvětlení podstaty mírových iniciativ Sovětského svazu jak při své přednáškové, tak i organizační činnosti. Budou popularizovat výsledky jednání Světového shromáždění za mír a život, vysvětlovat, že klíčem k otázce zachování života na Zemi je zabránění jakémukoliv válečnému konfliktu mezi dvěma společenskými soustavami.

Městský mírový výbor uskuteční oblastní kolo závodu míru v silniční cyklistice mládeže, přispěje ke zkvalitnění soutěže „Děti, mír a umění“, bude spolupracovat s MěstV SČSP při uspořádání Mírové slavnosti v Hranicích, bude se podílet na oslavách slavných májových dnů, dále na výsadbách líp míru, na péči o životní prostředí města a na řadě dalších akcí ve spolupráci se složkami Národní fronty.

Jsme přesvědčeni, že počátek roku 1986 důstojně zahájila i novoroční televizní provolání generálního tajemníka KSSS M. Gorbačova k americkému lidu a prezidenta USA R. Regana k lidu Sovětského svazu. Všichni si přejeme šťastný život v míru. Pod tímto pojmem si představujeme plný a bohatý život socialistického člověka — člověka vzdělaného, kulturního, odborně připraveného, také společensky angažovaného, žijícího v trvalém míru. Člověka, který nepřipustí hvězdné váky, ale jen hvězdný mír.

Vojtěch R i c h t á r,
člen Městského mírového výboru

Plenární zasedání MěstNV v Hranicích.

Ve středu 18. prosince se v Hranicích uskutečnilo XXIX. řádné plenární zasedání MěstNV. Zahájil a řídil je předseda MěstNV Vítězslav Hons.

Po projednání zprávy o činnosti rady od posledního plenárního zasedání, přednesené tajemníkem Josefem Šimkem, bylo ve smyslu volebního zákona schváleno 110 poslanců pro 110 volebních obvodů. Volby poslanců do MěstNV se uskutečnily v květnu 1986.

Předmětem dalšího jednání byla zpráva o územní přípravě a postupu bytové a ostatní výstavbě ve městě, kterou přednesl místopředseda MěstNV Zdeněk Mayer.

Místopředseda ve zprávě uvedl, že v 8. pětiletce bude v této oblasti uskutečněna celá řada náročných úkolů jak v přípravě, tak také v samostatné výstavbě. Vedle bytové výstavby bude pozornost věnována rovněž modernizaci bytového fondu a výstavbě průmyslové.

Dalším bodem jednání bylo projednání významného dokumentu ve prospěch a obohacení života všech občanů našeho města — Jednotný plán kulturně výchovné, tělovýchovné a branné činnosti na rok 1986.

V úvodním slově předsedy školské a kulturní komise ing. Dušana Políána byly zdůrazněny hlavní záměry a směry. Společný plán má zabezpečit spojení sil a prostředků tak, aby jednotlivé složky zájmové aktivity se vzájemně doplňovaly a z obsahového hlediska na sebe účelně navazovaly. Společný plán bude zahrnovat základní akce, které budou určeny pro širokou veřejnost. Hlavní pozornost bude věnována správné výchově mladé generace.

Zprávu o plánu hlavních úkolů a činnosti městského národního výboru na rok 1986 a uzavřeném rámcovém celoměstském závazku přednesl tajemník MěstNV Josef Šimek.

Celoměstský závazek je sestaven ze 114 závazků podniků, závodů, občanských výborů, organizací NF, škol a dalších institucí. Jeho celková hodnota přesahuje částku 7 mil. Kčs.

Po hodnotící zprávě o činnosti komise MH a bytové, byla zahájena diskuse. Diskutující věcně a konkrétně hovořili k předloženým materiálům. Nejvíce poslance zaujala vystoupení ing. Sity o přípravě modernizace a investiční výstavbě v CVH a ing. Pulkerta — předsedy klubu mladých, který informoval poslance a další přítomné o úspěšné činnosti, kterou klub v roce 1985 vyvíjel.

Po diskusi a schváleném návrhu na usnesení, konstatoval předseda MěstNV Vítězslav Hons v závěrečném slově, že i přes některé velmi dobré dílčí úspěchy, existuje ještě celá řada nedostatků a úkolů, které nejsou plněny v plné míře.

V příštím období musí být naše pozornost upřena k těmto úkolům, které nás nejvíce tíží. Stálá pozornost musí být věnována vodním zdrojům v našem městě, rovněž tak bytové výstavbě a její modernizaci, v současné době chybí v našem městě na 500 bytů, abychom mohli plně uspokojit žadatele.

V samém závěru vyzval předseda MěstNV poslance, zástupce závodů, škol, organizací NF i všechny ostatní občany k ještě větší aktivitě abychom mohli v našem městě v plné míře naplňovat náročné úkoly osmého pětiletého plánu ve prospěch všech občanů našeho města.

Jaroslav Rychlý

JEHLIČNANY V AREÁLU NEMOCNICE V HRANICÍCH.

Jehličnany jsou nejen nejdůležitějšími dřevinami našich lesů, ale mají i velkou cenu okrasnou. Jejich osobitá krása a často i kouzlo bizarních tvarů vynikne v parkových úpravách zvláště v zimním období, kdy jsou pokryty sněhem.

Původ jehličnatých dřevin je prastarý. Vyvinuly se dříve než listnaté dřeviny, které jsou podstatně mladší. Patří k prvním semenným rostlinám — zvaným nahosemenné — které se vyvinuly již na sklonku geologické éry prvohor a druhově se dotvářely až do prvního období třetihor. Vývojově navázaly na stromovitě rostoucí kapradorosty, jak je známe z překrásných výtvarných děl kopřivnického rodáka Zdeňka Buriana. Od kapradorostů se však odlišily mimo jiné tvorbou semen a zahájily tak éru semenných rostlin. Tento přelom ve vývoji rostlin a nástup jehličnanů, které mají na Zemi obrovský a nezastupitelný význam, byl zahájen asi před třista milióny let.

Na území našeho státu se nachází téměř 200 druhů nebo taxonů jehličnatých dřevin, ale z tohoto počtu jen 15 druhů roste přirozeně v našich lesích. Ostatní patří k dřevinám okrasným a neslouží k produkci dřeva. Řada druhů jsou dřeviny introdukované, ponejvíce ze Severní Ameriky a Asie.

Zeleň tvoří nedílnou součást nemocnice s poliklinikou a její první výsadby spadají povětšinou do doby po dokončení stavebních prací v roce 1939. Některé jehličnaté dřeviny jsou dřevinami lesními. I tak je dobře, že některé druhy přešly z lesa do měst, kde mají jiný význam a mezi okrasnými dřevinami vynikají především svou rozměrností.

Rod smrk je zastoupen osmi taxony o celkovém počtu 85 exemplářů. V areálu nemocnice roste jen 1 dospělý smrk ztepilý, ale v ochranném pruhu v SV části roste 58 mladších jedinců. Jediný exemplář středního stáří má hadovitě větvený a odtud je jeho název smrk ztepilý hadí. Z jihoevropských smrků roste a plodí smrk Pančičův v počtu osmi exemplářů. Ostatní zástupci rodu pocházejí ze Severní Ameriky; jedná se o smrk pichlavý, který v počtu pěti kusů roste před budovou ředitelství nemocnice a 3 dospělé exempláře se stříbrně modrou barvou jehlic. Smrk sivý je zastoupen šesti plodícími stromy a dvěma malými exempláři konického tvaru. Smrk sítko, který je jedním z hlavních hospodářských dřevin lesů Kanady, je zastoupen jedním dospělým exemplářem.

Rod jedle je zastoupena pouze ve dvou družicích o celkovém počtu 11 exemplářů. Jde o severoamerickou jedli ojínnou s vysokou estetickou hodnotou v počtu deseti kusů, převážně dospělých nebo dospívajících jedinců a 1 exemplář středního stáří jedle kavkazské.

Rod borovice, která je nejpočetnějším rodem v celosvětovém měřítku a má na sto druhů, je v areálu nemocnice zastoupena sedmi taxony o celkovém počtu 23 exemplářů. Z domácích druhů jsou to 4 dospělé borovice lesní a 2 exempláře středního věku zakrslé formy. Vysokohorská borovice kleč je zastoupena jen jedním dospělým exemplářem. Početná je jihorakouská borovice černá, která je zastoupena deseti vzrostlými exempláři a místy vytváří dominantu v seskupení dřevin. Ze severoamerických druhů je zastoupena ve dvou dospělých exemplářích borovice žlutá, která je nápadná dlouhými jehlicemi a dále dvěma dospělými borovicemi tuhými, kterým vyrůstají jehlice jako štětičky i z kmenů.

Před budovou dětského oddělení rostou dvě borovice himalajské asijského původu. Jejich stáří se odhaduje podle počtu přeslenů na 35 let; obě plodily v roce 1980 a 1984, kdy došlo ke vzájemnému opylení. Z několika sesbíraných nápadně dlouhých šišek bylo na jaře vyseto semeno a v lesní školce v Olšovicí bylo vyprodukováno několik desítek výsadbyschopných sazenic (foto). Svoji dobrou

plodností i klíčivostí semen si tak zajistila domovské právo i když její vlastní jsou masivní lesy v podhůří Himalájí.

Rod modřín, který jako jediný jehličnan má každoročně opadávající jehlice, je zastoupen jen domácím modřínem evropským s patnácti dospělými plodícími exempláři.

Rod tis, nejpomaleji rostoucí jedovatý jehličnan je zastoupen jen čtyřmi dospělými exempláři tisů červeného. Je domácího původu.

Rod jalovec je zastoupen domácím druhem jalovcem obecným pouze dvěma mladými exempláři, ale asijský druh jalovec čínský patří k dekorativní dominantě nižšího pásma keřů. Nachází se v počtu 179 jedinců, z toho jen 10 je starších, ostatní jsou novější výsadby. Ve třech větších exemplářích se nachází severoamerický jalovec viržinský, který jako jediný z jalovců je stromovitěho vzrůstu.

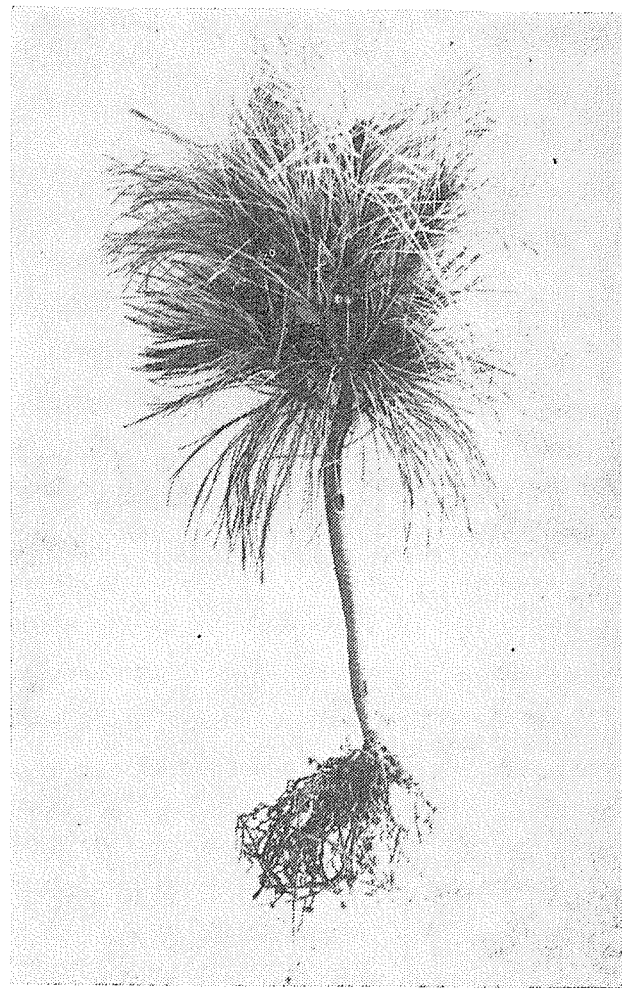
Z cizích dřevin je zastoupen jeden exemplář severoamerické douglasky tisolisté, která ve své vlasti dosahuje až šedesátimetrových porostních výšek a patří ke hlavním dřevinám lesů USA a Kanady. Ve třech exemplářích nižšího vzrůstu je zastoupen jedlovec kanadský.

Velmi početný je rod zerav, který se nachází ve všech základních druzích a odrůdách. Okolo vodní nádrže na SV straně areálu roste 103 mladších jedinců zeravu východního, původem z Číny, a roztroušeně 12 dospělých exemplářů zeravu západního s kuželovitou, až k zemi zavětvenou korunou s drobnými podlouhlými šištíčkami. Severoamerický stromovitě rostoucí zerav západní a zerav japonský se nacházejí jen po jednom exempláři.

Exotický rod cypřišek je zastoupen cypřiškem japonským v počtu tří dospělých a čtyř mladších jedinců; 65 mladých exemplářů patří k jeho zlatolisté okrasné formě.

Vysazená a dobře rostoucí zeleň v areálu nemocnice v Hranicích je všestranně užitečná; mírní proudění větrů, dodává svému okolí kyslík, zvlhčuje prostředí obohacováním okolního ovzduší vodními parami, působí blahodárně svým stínem, udržuje počty ptactva a v neposlední řadě plní nezastupitelnou funkci estetickou, kterou vnímáme ve všech ročních proměnách i v proměnách každého dne. Zeleň poskytuje krásu i potěšení, zejména pacientům, ale i všem, kteří pečují o jejich zdraví.

ing. Vojtěch R i c h t á r , CSc.

Vypěstovaný semenáček z plodné borovice himalajské, rostoucí u dětského oddělení. Foto ing. Milan Sanetřík.

Z HISTORIE TĚLOVÝCHOVY A SPORTU V HRANICÍCH.

Pokračování I. části.

Nový rozmach činnosti přinesl rok 1912, když hranický Sokol slavil 25. výročí založení. S velkým nadšením vítala tehdy celá hranická veřejnost výpravu 600 ruských Sokolů na hranickém nádrží při jejich příjezdu na slet do Prahy. Na jubilejní valné hromadě 4. srpna ocenil práci jednoty starosta města dr. Fr. Šromota a vytyčil jí jako další cíl postavení vlastní telocvičny. Na veřejném cvičení, pořádaném k této slavnostní příležitosti, viděli diváci mimo jiné i prostrná mužů a žen z VI. sletu.

V roce 1914 po zdařilém veřejném cvičení v Hranicích početná skupina hranických sokolů odjela 28. června do Brna na krajský slet, který se stal velkou národní i slovanou manifestací za účasti srbských sokolů. Když sletová cvičení byla přerušena zprávou o sarajevském atentátu, museli sokoli opouštět město za bouřlivých projevů nepřátelství brněnských zfanatizovaných Němců. Mnozí z nich utrpěli při cestě ze sletišť četná zranění.

Vedle účasti na sletech v Praze a v jiných městech zajížděli hraničtí sokoli i na veřejná cvičení do nejbližšího okolí, např. do Velké, Drahotuš, Hustopeč nad Bečvou, do Kelče, Lipníka a jinde. Svou účastí přispívali ke zdaru národních slavností, zvláště zájezdy na Spálov přinášely posilu obyvatelům této nejsevernější české obce na Hranicku.

Kromě vlastní tělovýchovy věnoval se hranický Sokol také kulturní činnosti. Především se poměrně často hrávalo ochotnické divadlo. Když na sklonku minulého století hranická česká veřejnost podporovala finančně české školy věnoval i hranický Sokol výtěžek z představení pěti her v roce 1889 tomuto účelu. Od roku 1904 pořádalo pravidelně divadelní představení Družstvo pro postavení telocvičny Sokola v Hranicích, jež zvalo do Hranic i cizí divadelní společnosti. Zvláště příznivý ohlas mělo osm představení Národního divadla z Brna v květnu 1913. V těchto hrách vystupoval podle vlastních vzpomínek i tehdy ještě mladý herec, národní umělec Jaroslav Vojta.

Velmi často zazníval na slavnostech i průvodech, při večírcích a výletech zpěv národních písní. Pěstování sborového zpěvu zůstalo však přes určité pokusy o vlastní sborové těleso v Besedě Jurik. Větší úspěch měl ženský pěvecký sbor v době, kdy ženy tvořily samostatný odbor. V letech 1906 a 1907 připravil Sokol společně s Besedou dva samostatné koncerty se sólovým a sborovým zpěvem a hudbou. Také v dalších letech se prolínala hudební a zpěvní čísla s telocvičnými vystoupeními na sokolských akademích.

Sokolští činitelé měli zásluhu o zřízení veřejné čítárny v Hranicích. Byla otevřena 15. prosince 1903 v Petschnerově kavárně na náměstí a vybavena časopisy, jež si půjčovali jednotlivci. Značnou pozornost věnoval Sokol i vzdělávací činnosti. Již od roku 1894 se vyskytují pokusy pořádat pro členstvo pravidelné večírky s přednáškami a volnou zábavou.

V činnosti Sokola zaujímá obsáhlé místo také společenská zábava. Tančilo se skoro při všech sokolských slavnostech, když ne na místě samém, tak po návratu do města v Besedě. Kromě toho byla pořádána v každém masopustě taneční zábava ve větším měřítku, v prvních letech plesy, potom šibřinky, věnečky, lidové merendy, na podzim zase posvícenské zábavy, mikulášské, na konec roku silvestr. Od roku 1902 převzalo pořádání pravidelných merend Družstvo pro zřízení telocvičny. Staly se pak brzy nejoblíbenějšími zábavami a zdrojem příjmů pro družstvo.

Dlouhou dobu byl Sokol v Hranicích jedinou českou tělovýchovnou organizací a jedním z hlavních středisek národního dění. Vzrůstající diferenciací politického života vedla k třídění tělovýchovných snah a ke vzniku dalších telocvičných organizací.

Na čtvrtém sjezdu na Velehradě v roce 1904 se usnesli zástupci strany křesťansko-sociální zakládat vlastní telocvičné odbory. Některé vznikly spontánně už dříve, větší počet nových jednot zahajuje činnost kolem roku 1909.

V Hranicích se ustavil křesťansko-sociální odbor Orel dne 11. dubna 1909 z iniciativy mladého kaplana Františka Králíka. Ustavující schůze se konala v sídle Spolku katolických tovaryšů v hostinci u Černockých. Prvním starostou byl Josef Veselík, náčelníkem Eduard Kadlec. Původně osm činných členů zahájilo pilně cvičení v telocvičně českých obecných škol.

5. září 1909 již dvanáctičlenná deputace hranických Orlů se zúčastnila orelského sletu ve Vyškově a vystoupila v pořadových cvičeních. Také v dalších letech 1911 a 1913 hraničtí Orlí cvičili na zemských sletech v Kroměříži. Vlastní slavnost pořádal hranický Orel 31. srpna 1913 na Staré střešnici. Od roku 1913 vedl Eduard Bér, tehdejší náčelník jednoty, řecko-římský zápas.

Téměř v předvečer první světové války v roce 1912 přistoupila i sociálně demokratická strana v Hranicích k založení Dělnické telocvičné jednoty „Lasale“.

Obraz tělovýchovy v Hranicích v období před první světovou válkou tím nebyl úplný. Z mnohdy jen stručných zpráv a malých zmínek v místním tisku, zejména v Hlasech z Pobečví můžeme sestavit přehled sportů, jež tehdy v Hranicích byly oblíbeny nebo právě začínaly zapouštět kořeny a o nichž podrobněji budeme psát v dalších pokračováních o jednotlivých sportovních odvětvích.

Vedle prostných cvičení a cviků na nářadí se v Sokole pěstovaly některé lehkooletické disciplíny a jízda na kole. V roce 1896 byla zavedena i střelba do terče v telocvičně, ale zájem trval jen krátkou dobu. Velké obliby nezískal ani šerm. V Sokole se neujal ani jezdecký sport.

V roce 1910 spatřilo hranické obecní zastupitelstvo v církuse českého atleta Gustava Frištenského s Němcem Reibrem o cenu 150 K. Zápas na žíněnce zůstal nerozhodnut, zato po představení v utkání obecního, vyvolaném provokací německého posluchače lesnické školy, byli dva lesníci potlučeni.

Město Hranice věnovalo pozornost i plavání a jízdám na loďce, neboť čistá řeka Bečva přímo lákala k těmto sportům. A tak se dovidáme v roce 1898 o počátcích veslování v Sokole. Okrašlovací spolek v Hranicích vytvářel podmínky pro pěstování turistiky a později v prosinci roku 1912 ustavil sportovní odbor, který si vytkl za cíl vedle pěstování zimních sportů oživit veslování a pečovat o zřízení tenisového hřiště.

Ze zimních sportů je třeba jmenovat na prvním místě bruslení. Kluziště bývalo na řece Bečvě u mostu, později také v Císařském stromořadí tj. v dnešním parku Zd. Nejedlého. V roce 1909 najali kluziště sokoli k velké nevoli německých předáků, kteří velmi neradi viděli, jak mnoho německé mládeže chodí bruslit na sokolské kluziště.

Všechno toto tělovýchovné a sportovní dění udusila prvně světová válka. Sokolské ženy v roce 1914 podávaly na nádraží obcerstvení projíždějícím vojákům a později sbíraly dárky pro raněné. Ale protože při tom dávaly přednost vojákům slovanské národnosti, byla jim jejich charitativní činnost brzy znemožněna. Činnost Sokola ustala, když v listopadu 1915 byla rozpuštěna vládou ČOS. Většina mladších členů nastoupila vojenskou službu. 12 členů se z války již nevrátilo a 19 se podílelo na zahraničním odboji.

Stejně tomu bylo u jednoty Orel. Cvičení členů přestalo, protože narukovali a zůstaly jen nedělní vycházky, zpěv a divadlo pod vedením Františka Béma.

Hrávalo se v hostinci u vojenské akademie, kde se říkalo „U stařenky“. Tam se také scházela orelská mládež. Ochotníci byli sdruženi v kroužku Humor. Ke konci války si říkali „Naše obec“ a měli 54 členů. Hrál se divadla Kříž v lese, Jedenácté příkázání, Maryša aj. Nescházely ani kuplety a kabaretní vystoupení.

A tak první světová válka uzavřela první kapitolu a přerušila na čas další růst tělovýchovné činnosti v Hranicích.

MOŽNOSTI STUDIA NA SPŠ HRANICE.

Mnoho měst má své pamětihodnosti, pozoruhodná místa a významné objekty, jež k nim patří tak neodmyslitelně, že si občané jejich existenci často ani neuvědomují. V Hranicích patří k takovým objektům také střední průmyslová škola — největší ze všech středních škol ve městě.

Je to škola mladá — vřdyt letos jí bude teprve 25 let — a snad proto má téměř vše, co k moderní výchově vzdělávací zařízení potřebuje; učebny, laboratoře, tělocvičnu i školní sportoviště a lékařskou ambulanci. Ke škole patří také domov mládeže s 240 lůžky, jídelnou, studovnamy, klubovnou a odborným dozorem.

Na škole jsou tři studijní obory: Technologie stavebních pojiiv, Dřevařství a Chemická technologie. Všechny připravují střední technickohospodářské pracovníky pro činnost v oblasti technologické přípravy a racionalizace výroby, v řízení výrobního procesu a v technické kontrole. Úspěšní maturanti mají možnost pokračovat ve studiu příbuzných oborů na vysokých školách.

Střední průmyslová škola Hranice je jedinou školou v ČR, na které je zaveden studijní obor **Technologie stavebních pojiiv**. Připravují se v něm budoucí technici pro průmysl stavebních hmot a stavebnictví. Je to perspektivní studijní obor, vhodný pro studenty, kteří spojili svůj zájem o chemii s její aplikací ve výrobě stavebních pojiiv a prefabrikátů.

Absolventi tohoto studijního oboru mohou pracovat v cementárnách, vápenkách, v průmyslové výrobě stavebních dílců (Prefa), v centralizovaných výrobnách betonových směsí a prefabrikátů u velkých stavebních organizací nebo v oboru těžby a úpravy kamene a dále: dřevostavby, dřevěné obaly, školní a kancelářské potřeby, sportovní nářadí, impregnosvané výrobky, zápalky atd.

Dalším studijním oborem na škole je **Dřevařství**, jediný pro celý Severomoravský kraj. Jeho studijní program určují tyto výrobní obory: pilařská výroba, výroba dřh, překližek, aglomerovaných materiálů, stavebně truhlářská výroba a dále: dřevostavby, dřevěné obaly, školní a kancelářské potřeby, sportovní nářadí, impregnosvané výrobky, zápalky atd.

Absolventi Dřevařství nacházejí uplatnění především v dřevařském průmyslu. Po nástupní praxi se mohou stát technologi, výrobními dispečery, mistry, technickými kontrolory, referenty racionalizace nebo zásobování a odbytu. Někteří se uplatní i v konstrukční přípravě výroby jako konstruktéři. Příbuznými vysokoškolskými obory jsou Technologie dřeva a Ekonomika a řízení dřevařského průmyslu.

Studijní obor **Chemická technologie** poskytuje žákům široký univerzální základ technické chemie a tím i možnost mnohostranného uplatnění v oblasti chemických a chemickofyzikálních výrob. Obor je vhodný především pro žáky s hlubším zájmem o chemii a schopnostmi abstraktního a logického myšlení.

Absolventy nacházíme hlavně v provozech chemického průmyslu, kde pracují např. jako technologové, dispečeri, mistři; v kontrolních a vývojových laboratořích v funkcích chemiků a samostatných laborantů. Uplatňují se však i na chemických pracovištích jiných odvětví, např. v hutnictví, strojírenství, elektrotechnice, potravinářství, spotřebním průmyslu, zemědělství atd., zpravidla jako laboranti nebo laboratorní technici. Navazující vysokoškolské studijní obory pro úspěšné absolventy: Technologie anorganických (organických) výrob, Chemické a energetické zpracování paliv, Chemická technologie kovových a speciálních anorganických materiálů, popř. i další obory.

Podmínky pro přijetí do všech uvedených středoškolských studijních oborů, které jsou čtyřleté, jsou podobné jako na ostatních průmyslových školách: dobrý nebo alespoň průměrný prospěch na základní škole, zvláště v předmětech matematika, fyzika a chemie a zájem o práci ve zvoleném oboru. Přijímají se chlapci i děvčata na základě přijímacích zkoušek z českého jazyka a matematiky.

V současné době mnoho rodičů společně se svými dětmi — žáky 8. tříd základních škol uvažují, který učební nebo studijní obor je pro chlapce nebo děvče nejvhodnější. Náš článek — stručná charakteristika tří studijních oborů — snad pomůže při tomto důležitém rozhodování. Podrobnější informace o studiu poskytné zájemcům přímo ředitelství střední průmyslové školy Hranice, Jeremenkovo nám. č. 6, PSČ 753 45, tel. 2321 a 2322.

Eva Hejlová

Dr. Bohumil Matušik

ZAKLADATELE NOVOČESKÉ POEZIE NA MORAVĚ.

Článek je výtahem z rozsáhlejší práce, která je uložena v okresním archívu v Přerově.

Koncem 18. století vznikla v Praze nová básnická skupina v čele s Antonínem Jaroslavem Puchmajerem, který v letech 1795 až 1814 uspořádal celkem pět almanachů.

V almanaších se objevily téměř všechny tehdy oblíbené slovesné druhy a formy, poezie oslavující lásku, víno, boha a přírodu. Puchmajerova družina rozšířila obzory české poezie, obrátila ji k evropské tvorbě a prověřováním schopnosti českého jazyka dospěla k obratné básnické technice, předpokladu pro vznik náročné poezie.

Málokdo asi ví, že básníci Jan Záborský, Tomáš Mnich a Augustin Kuča, kteří přispěli téměř do všech ročníků almanachů, pocházeli z Přerovska a Kroměřížska.

Prof. Dr. Miloslav Hýsek považuje tuto trojici moravských básníků za zakladatele novočeské poezie na Moravě.

Jan Záborský se narodil 10. ledna 1764 ve Skaličce u Hranic. Studoval na generálním semináři na Hradisku u Olomouce. Patřil zde k nejlepším žákům Josefa Dobrovského, na jehož doporučení začal psát básně v českém jazyce. Náležel k neaktivnějším moravským básníkům, kteří uveřejňovali své básně v Puchmajerově Almanachu.

Zemřel jako kanovník kroměřížské kapituly 12. května 1842 a v Kroměříži byl také pochován.

Tomáš Mních se narodil 1. března 1766 v Beňově u Přerova. Stejně jako Zábbranský studoval bohosloví v Olomouci a pod vlivem Dobrovského začal psát české básně.

Působil jako farář ve Štěpánově, Domaželicích a Dřevohosticích, kde také 5. dubna 1834 zemřel.

Augustin Kuča se narodil v Kroměříži 14. září 1763. Studoval bohosloví v Olomouci a vysvěcen byl společně s Janem Zábbranským roku 1789. Působil jako farář ve Spičkách u Hranic a později jako děkan v Místku, kde 1. listopadu 1836 zemřel a byl i pohřben.

Jan Zábbranský

Přemožená žádost pomsty

Frycek malý trhal kvítí
chtěje z něho vínek vítí,
v tom jej píchla včelička
do pravého malíčka.

On tu polekav se skočí,
slzy vytíraje z očí,
v patách za ní harcuje,
všecko zlé jí slibuje.

„Počkej včelko! Nemáš více
z květin sbírat sladké píce.
Dostí mám tvé krutosti,
umřeš bez vsí lítosti.“

K tomu štěstí na otcova
ještě sobě vzpomněl slova:
„Nehezký bys Frycek byl,
kdybys za zlé zlým se mstil.“

Hned se tedy pozastavil,
včelce pardon dal a pravil:
„Líp ješť hezkým Fryckem být,
nežli včelce život vzít.“

OCENĚNÍ PRÁCE SOUDRUŽKY VĚRY ŠRÁMKOVÉ.

Soudružka Věra Šrámková patří k obětavým a skromným ženám, které svůj život zasvětily činnorodé práci pro společnost. Narodila se 4. 7. 1921 a před odchodem do důchodu byla zaměstnána ve Veterinární nemocnici v Hranicích jako hospodářka. Od roku 1954 je členkou Československého červeného kříže a za tuto organizaci byla po tři volební období poslankyní Městského národního výboru.

Doposud působí v Českém svazu žen a Svazu československo-sovětského přátelství, ale nejvíce se angažuje v ČSČK, kde patří mezi nejobětavější členky. Je vyškolenou členkou zdravotnické družiny CO, dobrovolnou sestrou, od roku 1959 dosud je členkou výboru základní organizace Hranice střed a v letech 1960—1980 byla členkou pléna OV ČSČK.

Za dlouholetou a obětavou činnost v ČSČK obdržela řadu vyznamenání, např. „Vzorná pečovatelka ČSČK“ — III., II. i I. stupně. Za činnost v CO jí byl v r. 1976 udělen Ministerstvem národní obrany odznak „Vzorný pracovník civilní obrany“. A konečně v listopadu loňského roku obdržela od Federálního výboru ČSČK ocenění nejvyšší — zlatý odznak „Zasloužilá pečovatelka ČSČK“ — I. stupně.

Obětavá činnost Věry Šrámkové v ČSČK je příkladná a vlastně nedocenitelná. Blahopřejeme jí k dosaženým úspěchům, ale hlavně jí přejeme zdraví a dobrou životní pohodu, aby mohla ještě dlouhá léta pracovat a žít tak intenzivně jako doposud.

EH

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Sbor pro občanské záležitosti rady Městského národního výboru v Hranicích připravil pro naše starší spoluobčany, žijící v novém Domově důchodců na Jungmanově ulici předvánoční společenskou besídku. Uskutečnila se dne 11. prosince 1985 ve velké společenské místnosti a obyvatelé Domova důchodců ji zaplnili do posledního místa.

Úvodním projevem zahájila besedu tajemnice Sboru pro občanské záležitosti s. Jarmila Opravilová. Poděkovala přítomným důchodcům za jejich celoživotní

práci pro společnost a popřála jim spokojenost, zdraví a pohodu do příštích let. Hraničtí pionýři předvedli krátký kulturní program sestavený z recitace a zpěvu a členky SPOZ Ludmila Hilscherová, Libuše Michálková, Jiřina Lemperová a Jarmila Dostálová předaly dodatečně upomínkové dárky těm důchodcům, kteří se v roce 1985 dožili významného životního jubilea. Vánoční dárky všem přítomným pomáhali pak roznášet i pionýři.

Druhou část besedy vyplnil program smyčcového orchestru Sdruženého klubu ROH v Hranicích za řízení Aloise Kujala. Známé a oblíbené melodie a vtipné průvodní slovo Oldřicha Kubíčka příjemně naladily publikum. Někteří si dokonce s chutí s orchestrem zazpívali melodie svého mládí.

Pro obyvatele Domova důchodců byla tato předvánoční beseda nevšedním kulturním zážitkem. Radost důchodců z příjemně prožitého odpoledne vyjádřil jeden z obyvatelů domova, pan František Šatánek, který pořadatelům akce a všem účinkujícím srdečně a vtipně poděkoval.

EH

Na snímcích Čestmíra Novotného
záběry z předvánoční besídky v Domově Důchodců.

Děti narozené v prosinci 1985 hranickým občanům

Dvořáček Michal, Hranice, Na Hrázi 1734
 Vítek Daniel, Hranice, Fučíkova 623
 Matějková Lenka, Hranice, tř. 1. máje 1786
 Kuchyňková Soňa, Hranice, Na Hrázi 1730
 Živná Jana, Hranice, Rezkova 1676
 Strnadová Danuše, Hranice, kpt Jaroše 1354
 Fedor Tomáš, Hranice, Galašova 1740
 Kuchař Tomáš, Hranice, Struhlovsko 1536
 Kulajtová Petra, Hranice, Jungmannova 1587
 Novák Tomáš, Hranice — Lhotka 6
 Navrátilová Hana, Hranice, tř. 1. máje 1621
 Patočka Jiří, Hranice, Na Hrázi 1732
 Valenta Pavel, Hranice — Velká 44
 Švehlíková Petra, Hranice — Drahotuše, Nerudova 459

V Hranicích se jako první dítě v letošním roce a to 1. ledna v 17.40 hodin narodila

LUCIE BURANSKÁ.

Tato významná a radostná událost v životě rodičů Luboše a Pavlína Buranských, bytem v Hranicích, Struhlovsko 1409 byla jistě úspěšným vstupem do letošního roku 1986.

Sbor pro občanské záležitosti městského národního výboru přeje naší nejmladší občance Lucii do života, aby tento prožila ve zdraví, úspěšně a v míru, pro radost rodičů, města i naší socialistické společnosti.

Při příležitosti „Vítání dětí“ uskuteční se v obřadní síni slavnostní akt — zapsání do kroniky SPOZ MěstNV jako milá pozornost, která jim a zejména Lucii bude vždy připomínat, že je první občanka města, narozená na prahu významného roku 1986 — prvního roku 8. PLP.

SPOZ MěstNV

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci únoru 1986

75 let:

Derenová Alžběta, Hranice, Jungmannova 1805
Brunek Josef, Hranice, Dobrovského 529
Synek Jan, Hranice, Fierlingerova 1203
Hešlarová Rozalie, Hranice, 28. října 128
Malecká Olga, Hranice, Fierlingerova 1045

80 let:

Dr. Masařík Zdeněk, Hranice, Hromůvka 1518
Čecháková Emilie, Hranice, Žáčkova 514
Kosař Josef, Hranice, Přátelství 1302
Mojžíšová Aloisie, Hranice, Gottwaldovo nám. 12
Trousil Valentin, Hranice, Pod Křivým 444
Indruchová Antonie, Hranice, Jaselská 1044
Pajdlová Evženie, Hranice, Komenského 229
Baraňáková Filoména, Hranice, Drahotuše, Zachalupčí 178

85 let:

Skotálek František, Hranice, Jungmannova 32
Baroňová Zdeňka, Hranice, Struhlovsko 1402

90 a více let:

Vocásková Blažena, Hranice, Jungmannova 1805	92 let
Zimová Kristina, Hranice, Nerudova 1721	91 let
Lorenc Antonín, Hranice, Struhlovsko 1403	90 let

Sbor pro občanské záležitosti rady MěstNV Hranice přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Zvláštní škola internátní Hranice

přijme ihned kuchařku (i nevyučenou) do jídelny dětského domova — nepřetržitý provoz, dobré pracovní podmínky. Zájemci se mohou hlásit na č. tel. 2430 nebo 2219 Hranice.

Zemřelí občané našeho města v měsíci prosinci 1985

Bláhová Adéla, Hranice, Trávnícká 201, nar. 3. 5. 1923
Pražák Alois, Drahotuše, nám. Osvobození 54, nar. 3. 6. 1910
Šebestová Emilie, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 11. 11. 1906
Gadas Antonín, Hranice, Družby 1311, nar. 28. 11. 1912
Juráš Miroslav, Hranice, Zborovská 1297, nar. 14. 5. 1924
Kaštánková Anna, Hranice, 1. máje 1664, nar. 28. 4. 1895
Navrátilová Andělina, Teplice n/B. 98, nar. 31. 5. 1898
Vinkralčík Antonín, Hranice, Dobrovského 664, nar. 18. 2. 1907
Motličková Vlasta, Drahotuše, nám. Osvobození 57, nar. 15. 6. 1920
Suchánek Josef, Hranice, Zápotockého 104, nar. 24. 11. 1916
Stryk František, Hranice, Alšova 5/881, nar. 1. 8. 1933
Haubelt Petr, Hranice — Olšovec 33, nar. 11. 12. 1943
Šipka Ignác, Hranice, Čsl. armády 203, nar. 23. 2. 1934
Berthold Robert, Hranice, Palackého 1469, nar. 13. 4. 1919
Holubářová Milada, Teplice n/Beč. 20, nar. 21. 6. 1907

Čest a věčná památka všem zemřelým spoluobčanům!

INFORMACE KE KONCERTU KRUHU PŘÁTEL HUDBY

Program čtvrtého koncertního večera KPH v Hranicích připraví NOVÉ PRAŽSKÉ TRIO. Vzniklo v roce 1970 na půdě Akademie múzických umění v Praze pod vedením prof. A. Kohouta, člena Smetanova kvarteta. Všichni tři jeho členové Jiří Klika — housle, Jan Zvolánek — violoncello a Arnošt Střížek — klavír, jsou absolventy pražské AMU.

Veřejnosti se soubor představil na jaře r. 1971 a hned v roce svého koncertního nástupu si odnesl I. cenu z Interpretací soutěže Ministerstva kultury ČSR v Kroměříži. Toto vítězství otevřelo souboru cestu na domácí i zahraniční podia.

Za dobu svého trvání projelo Nové pražské trio většinu evropských zemí koncertovalo na Kubě, v Mexiku, Indii, Indonésii, Laosu a Egyptě. Za největší svůj úspěch považuje soubor vítězství v silně obsazené mezinárodní soutěži klavírních trií Musicales v Bělehradě 1976, kdy kromě 1. ceny získal ještě další tři speciální ceny včetně ceny kritiky a publika.

Zahraněční zájezdy a soutěžní úspěchy by však znamenaly málo, kdyby soubor nehrál zároveň i doma. Nové pražské trio se intenzívně podílí na pražském i mimopražském koncertním dění. Je častým hostem hostem festivalu Pražské jaro, spolupracuje s rozhlasem a televizí. Firma Panton vydala souboru nahrávky děl Beethovena, Smetany, Martinů a Flosmana.

V Hranicích se jeho koncert uskuteční dne 13. února 1986 v sále Lidové školy umění. V programu zazní díla Josefa Suka, Antonína Dvořáka a současného hudebního skladatele Petra Fialy, který bude koncertu přítomen a uskuteční besedu s publikem.

PROGRAMY SK ROH

Neděle. 2. 2. velký sál 15.00	Koncert špičkové folkové skupiny SPIRITUÁL KVINTET
Čtvrtek 13. 2. sál LŠU 19.30	Abonentní koncert KPH NOVÉ PRAŽSKÉ TRIO Jiří Klika — housle Jan Zvolánek — violoncello Arnošt Střížek — klavír Na programu: Josef Suk, Petr Fiala, Antonín Dvořák.
Neděle 16. 2. velký sál 15.00	TANEČNÍ DISKOTÉKA Uvádí Vojta Janiček
Pondělí 24. 2. malý sál 19.00	Přednáška NOVÉ OBJEVY PŘI VÝZKUMECH NAŠICIH HRADŮ (nové poznatky o Helfštýnu). Hovoří PhDr. ing. arch. Zdeněk Gardavský
Neděle 9. 3. sokolovna 19.00	Pokračovatelé proslulé skupiny Václava Kučery KUČEROVCI pořad lidových a populárních písní Latinské Ameriky, Indonézie a Polynézie.

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH — tel. 2074!

PROGRAMY KLUBU MLADÝCH při SK ROH

Středa 5. 2. malý sál 19.30	Poslechový večer BEATLES — II. pokračování připravil kolektiv KM
Pátek 14. 2. velký sál 19.30	PLES MLADÝCH K tanci hraje skupina PUMPA
Pondělí 17. 2. velký sál 19.30	Klubový pořad NA CO MYSLÍŠ aneb Jak (se) lidé milují Zamyšlení a úsměv na téma vztahů mezi mužem a ženou. Účinkují: Vlasta Koudelová , herečka a zpěvačka doc. dr. Ivo Pondělíček, CSc. — psycholog a sexuolog
Pátek 28. 2. Olympia 20.00	SENIOR KLUB
Pondělí 3. 3. sokolovna 19.30	Koncert populární skupiny CITRON

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH — tel. 2074!

PROGRAMY KINA SVĚT

4.—6. 2.	BYT SE ŽLUTÝM KOBERCEM Osamělá žena v rukou nebezpečného šilence. Italský film. Mládeži přístupno, nevhodný pro děti do 12ti let.
7.—10. 2.	ZDRAVÝ NEMOCNÝ Alberto Sordi v titulní úloze slavné Moliérovky komedie. Italský film. Mládeži přístupno, nevhodný pro děti do 12ti let.
11.—13. 2.	SEXMISE Sci-fi o světě, v němž chybí mužské geny. Polský film, mládeži nepřístupný.
14.—17. 2.	TARZAN Známá legenda o pánu opic. Anglický film, mládeži přístupný.
17. 2. v 17.00	Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu ŠLECHTITELSKÉ HNÍZDO
12.—20. 2.	MALÝ UNAVERNÝ JOE O dvou bratřích, jejich silných pažích a nezdolném smyslu pro humor. Italský film, mládeži přístupný.
21.—24. 2.	NEVĚRNĚ TVÁ Slavný dirigent v roli neslavného žárlivce. Americký film. Mládeži přístupný, nevhodný pro děti do 12ti let.
25.—27. 2.	MATĚJI, PROČ TĚ HOLKY NECHTĚJÍ Trampoty nesmělého panice. Český film, mládeži nepřístupný.
27. 2. — 3. 3.	ZÁTAH Dramatický útěk dvou mužů poznamenaných zločinem. Český film, mládeži přístupný.

Začátky představení v 17.00 a 19.30 hodin.

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ

každou neděli ve 14.30 hodin

2. 2.	FANTOMAS Francouzská kriminální komedie. V hlavní roli L. de Funes.
9. 2.	PROROKOVO OKO Dobrodružný příběh z první poloviny 17. století. Polský film.
16. 2.	TŘICET PANEN A PYTHAGORAS Český hudební film.
23. 2.	NÁVRAT ČERNÉHO HŘEBCE Cestou velkého dobrodružství za únosci dostihového šampióna. Americký film.
2. 3.	BYLO NÁS DESET Starší česká hudební komedie.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

každou sobotu v 15.00 hodin.

1. 2.	OBUŠKU, Z PYTLE VEN
O chudém muzikantovi, lakotném krčmáři a kouzelném stařečkovi. Česká pohádka.
8. 2.	TŘETÍ SKOBA PRO KOCOURA
Parta mladých horolezců v českém detektivním příběhu.
15. 2.	HLEDÁM DŮM HOLUBÍ
Český film.
22. 2.	CLAPSKÁ VÝCHOVA
Za odvahou a dobrodružstvím do kazašské stepi. Sovětský film.

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY

začátky ve 13.30 hodin.

4. a 5. 2.	REK NA BRUSLÍCH
Barevné sovětské pásmo.
11. 2.	S KOCOUREM NA RYBÁCH
Podivuhodné dobrodružství zvířátek. Rumunský film.
12. 2.	POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI
Sovětský film podle pohádky A. S. Puškina.
18. a 19. 2.	NEBOJÁCNĚ MYŠKY
Sovětské pásmo.
25. a 26. 2.	O PRINCEZNĚ, KTERÁ VŠECHNO VIDĚLA
České pásmo.

DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

10. 2.	LUCIE, POSTRACH ULICE
Český barevný film.
11. 2.	S KOCOUREM NA RYBÁCH
Barevné rumunské pásmo.
12. 2.	POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI
Sovětský film podle pohádky A. S. Puškina.
13. 2.	MACH A ŠEBESTOVÁ
Barevné české pásmo.

Začátky představení v 15.00 hodin.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplice n. Bečvou vydává Sdružený klub ROH Hranice. — Tisknou MTZ Olomouc n. p., provoz 12, Leninova 21. — Cena 2 Kčs.
Povoleno ONV Přerov pod číslem: o 380823085.